

коѣто щѣ ти покажѣ. Ты ще бѣдѣшь отецъ на голѣмѣ народѣ. Азѣ щѣ тя благословѣю, и въ тебе ще ся благословятъ всѣицы-тѣ народы земли“.

Аврааму ако и да было свидно да остави отечество-то си, нѣ негова-та вѣра въ Бога была толкосѣ твърда, чото той не ся поколебалъ ни на минута, взелъ женѣ си Саррѣ, братанеца си Лота, слугы-тѣ си и служанкы-тѣ, събралъ стада-та си и со всичко, что было негово, излѣзълъ изъ отечество-то си.

Авраамъ дошълъ въ онаѣ прѣкраснѣ и изобилнѣ земѣ, която ся наричала Ханаанъ, и кога стигнълъ до плодоноснѣ-тѣ долини Сихемскѣ, Богъ му казалъ: „Ты земѣ щѣ дамъ тебѣ и на потомцы-тѣ ти“. Авраамъ, исполненъ отъ благодарность къмъ Богу, созидалъ жертвенникъ на онова мѣсто, гдѣ му ся явилъ Богъ.

ГЛАВА X.

Авраамъ и Лотъ.

Авраамъ и Лотъ живѣли наедно и имали и двама-та голѣмы стада и множество слугы. Нѣ Авраамъ обладалъ сокровища несравненно по-драгоцѣнны, които состояли въ неговы-тѣ добродѣтели. Той былъ чловѣкъ богобоязливъ, честенъ, великодушенъ, сострадателенъ, страннопріименъ, пѣленъ отъ живѣ върѣ въ Бога, былъ совершенно покоренъ на волѣ-тѣ Божіи и ималъ голѣмѣ довѣренность къмъ ближнѣ-тѣ си. Той всякога постигалъ праведно и искалъ да види правдинѣ и у други-тѣ. За тыѣ прѣкрасны душевны свойства, той былъ угоденъ Богу, пріятенъ на чловѣцы-тѣ и доволенъ отъ себе си. Авраама пріели твърдѣ дружелюбно жители-тѣ въ Ханаанскѣ-тѣ земѣ, въ коѣто ся той прѣселилъ. Благочестивы-тѣ чловѣцы ся намирахъ на всегдѣ подѣ покровительство Божіе. Стада-та на Авраама и на Лота